

melsen i Anordningen af 13de August 1841; den indrømmer nemlig kun denne Ret til vedkommende Hartkornbesidder, forsaavidt han dertil besidder sin Godsforvalter, som er konstitueret til at forrette Skifte, og, hvis han ikke har en saadan, maa han kun besætte Pladsen med en Mand, som er i Besiddelse af Betingelserne for Valgret og bliver antagen af Amtsraadet. Hvis man gaaer ind paa Forslaget, behøver denne Lodseier derimod kun at anmelde det for Amtsraadet; Amtsraadet skal da modtage enhver som helst Mand, naar han kun har et uplettet Rygte. — Paa det Forslag, som er stillet subsidiairt — saavidt jeg veed er Forslaget under Lit. B frasaldet ved anden Behandling — af den 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), passer vistnok en stor Deel af de Bemærkninger, som jeg nu har tilladt mig at gjøre mod det nys omhandlede Forslag. Dette Forslag gaaer endog videre, og, dersom jeg har hørt Jøie til den Bemærkning, at Tallet af disse Hartkornseiere, som for Fremtiden skulde kunne indtræde i Sogneforstanderskabet, vil blive faare lidet, da gjælder det endmere efter dette subsidiaire Forslag.

Formanden: Jeg maatte maaskee gjøre opmærksom paa, at det ikke er noget subsidiairt Forslag, der er stillet af den 4de Langstingsmand for 1ste Kreds (Madvig); det er et Underændringsforslag til Forslaget af de 2 andre Forslagsstillere.

Ordføreren: Ja, det er meget rigtigt. Det Underændringsforslag, hvorved Forslaget under Lit. B er frasaldet af den ærede Forslagsstiller, gaaer altsaa endog videre, idet det vil indskrænke Antallet i saare høi Grad. Vel indrømmer jeg, at dette Forslag har det Fortrin for det andet, at det ikke holder sig ube-

tinget til de 32 Tdr. Hartkorn, men søger at indføre en vis Proportion, hvorefter man saaledes skulde kunne indtage Sæde i Communalraadet; men denne Proportion vil lede til, at det vil blive overordentlig faa Sogneforstanderskaber, der ville faae disse Folk. Den ærede Forslagsstiller har troet, at det vilde gavne Communerne i saare høi Grad; Udvalget har den Overbeviisning, at, naar man kun lader disse Valg gaae deres rolige Gang, ville de ganske sikkert faae et Udfald, der vil blive tilfredsstillende. Man vil da i Almindelighed søge at vælge de Folk, der interessere sig for Communens Sager. Det vil sjældent kunne feile. Er der ingen Meningsforffjel, kan der ikke tænkes nogen Grund til at udelukke de større Hartkornseiere, naar de virkelig vise Interesse for Communen. Vel er det blevet bemærket derimod, at disse Hartkornseiere ikke stode i samme Forhold til den øvrige Deel af Befolkningen, som de andre Valgere; men denne Anskuelse kan jeg dog virkelig ikke give Medhold. Naar man dertil har søiet, at saadanne Mænd sjældent ville blive valgte, undtagen de ere fremragende, kan det gjerne være mulligt; men jeg veed ikke, hvormeget Bøgt man lægger herpaa, eller hvormeget der overhovedet skulde udfordres for at være Medlem af et Sogneforstanderskab; jeg troer ikke, at dertil just udtræves saa særdeles fremragende store Egenkaber. Jeg vil tillade mig dertil at sige, at, dersom den store Hartkornbesidder ikke fremrager ved sin Interesse for Sognets Anliggender, vil det være saare uheldigt, om han indtraadte og uden Valg indtog Plads i Sogneforstanderskabet. Jeg troer da ikke, at hans Virken der vilde lede til noget Godt og Høiligt. —